

[Lissa Mathiasen]

Vi må og skal finde en løsning på disse problemer. Boligselskaberne er for længst kommet med et løsningsforslag, der omfatter såvel ombygning af store lejligheder til flere mindre som investeringer i bygningsmæssige ændringer til forbedring af det totale bolig-miljø, og som vel at mærke også indeholder en for afdelingerne rimelig løsning på finansieringsproblemerne. Det eneste, vi mangler, er regeringens svar.

Boligministeren (Bollmann):

Som det fremgår af begrundelsen for det stillede spørgsmål, tænkes der på visse store og derfor dyre lejligheder i almenyttigt byggeri, der har været vanskelige at udleje. Jeg vil gerne med det samme sige, at jeg er opmærksom på det rejste problem, og jeg er i og for sig også enig i, at vi må finde en eller anden løsning, så at sådanne lejligheder ikke belaster selskabernes økonomi.

Det er nævnt i begrundelsen, at også byggeskader er med til at ødelægge økonomien. Det mener jeg er en sandhed med modifikationer, for vi har jo i boligbyggeriloven regler for offentlig finansiering af sådanne skader.

For at vende tilbage til de store lejligheder skal jeg oplyse, at vi i boligministeriet på baggrund af oplægget fra Boligselskabernes Landsforening arbejder på at finde en fornuftig løsning, og jeg regner med, at det kan indarbejdes i det forslag til ændring af boligbyggeriloven, som bliver fremsat om en måneds tid.

Lissa Mathiasen (S):

Jeg vil først takke ministeren for svaret og samtidig give udtryk for min glæde over, at ministeren og dermed regeringen nu har erkendt behovet for at finde en løsning på de problemer, der ligger her.

Da det jo efter min opfattelse både er rigtigt og nødvendigt, at vi hurtigt kommer i gang med at løse disse problemer, vil jeg godt spørge, om ministeren mener, at det kan lade sig gøre at få en løsning igennem, således at vi kan få taget fat på problemerne inden slutningen af sommeren 1984.

Lenger (VS):

Jeg synes også, at det lyder positivt, at ministeren vil finde en eller anden form for løsning, og lad os så håbe, at løsningen bli-

ver god. Jeg vil gerne spørge, om ministeren vil præcisere, at det både drejer sig om de problemer, der løbende kan opstå, og om at finde løsninger på de problemer, som er opstået, og som er akkumuleret i byggerier rundt omkring i landet.

Boligministeren (Bollmann):

Jeg synes ikke, at vi her skal tage en diskussion om de mere konkrete ting, for som jeg sagde før, får vi en førstebehandling om en måneds tid. Jeg vil gerne understrege to ting. Den ene er en gentagelse, nemlig at vi skal have løst problemet, og den anden er, at finansieringen af en sådan ordning under alle omstændigheder må fragå i kvoten for almenyttigt byggeri.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 157

14) Til *industriministeren* af:

Lohmann (S):

»Vil ministeren præcist redegøre for, i hvilket omfang uddannelsen af styrmænd og skibsførere omfatter kendskabet til farlige stoffer og kemisk indflydelse på miljøet i havene?«

Skriftlig begrundelse

Der henvises til Alm. del, bilag 28/2, folketingsåret 1983-84 (miljø- og planlægningsudvalget).

Industriministeren (Stetter):

Uddannelsen i behandling af farligt gods har indtil den 1. januar 1983 ligget i skibsførerklassen. Efter denne dato er undervisningen flyttet til styrmandsklassen. Uddannelsen indgår som en del af fagene skibsteknik og skibsadministration.

I faget skibsteknik undervises i behandling af farligt gods, og i faget skibsadministration undervises i konventionsbestemmelser om forureningsbegrænsning. Uddannelsen er baseret på anvendelse af en international kode, der er udarbejdet af Den internationale maritime Organisation. Koden inddeler det farlige gods i 9 klasser og angiver, hvordan godset skal lastes, og hvordan forskellige typer farligt gods skal lastes i forhold til hinanden